Ceturtdiena, 2022. gada 7. aprīlis

P9_TA(2022)0128

Stāvoklis Afganistānā, jo īpaši stāvoklis sieviešu tiesību jomā

Eiropas Parlamenta 2022. gada 7. aprīļa rezolūcija par stāvokli Afganistānā, jo īpaši stāvokli sieviešu tiesību jomā (2022/2571(RSP))

(2022/C 434/14)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Afganistānu,

— ņemot vērā talibu 2021. gada 7. septembra paziņojumu par Afganistānas pagaidu valdības izveidi,

— ņemot vērā ANO 2022. gada 17. marta Rezolūciju Nr. 2626 (2022. gads) par ANO palīdzības misijas Afganistānā pilnvaru pagarināšanu,

— ņemot vērā ANO Drošības padomes 2022. gada 27. marta paziņojumu presei par stāvokli Afganistānā,

— ņemot vērā 2021. gada finālistu sarakstu Eiropas Parlamenta Saharova balvai par domas brīvību,

— ņemot vērā Afganistānas sieviešu dienas Eiropas Parlamentā 2022. gada 1. un 2. februārī,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta Delegācijas attiecībām ar Afganistānu priekšsēdētāja 2022. gada 23. marta paziņojumu par talibu paziņojumu pagarināt izglītības aizliegumu studentēm pēc sestās klases un ar to saistīto Komisijas priekšsēdētājas vietnieka/Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) 2022. gada 23. marta paziņojumu,

— ņemot vērā PV/AP 2022. gada 28. marta deklarāciju ES vārdā, kurā aicināts Afganistānā nekavējoties no jauna atvērt vidusskolas meitenēm,

— ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,

— ņemot vērā 1951. gada ANO Bēgļu konvenciju,

— ņemot vērā 1979. gada Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu,

— ņemot vērā ANO Globālo paktu par drošu, sakārtotu un atbilstīgu migrāciju un ANO Globālo paktu par bēgļiem, kuru pieņēma pēc Ņujorkas Deklarācijas par bēgļiem un migrantiem, ko savukārt 2016. gada 19. septembrī vienbalsīgi pieņēma ANO Ģenerālā asambleja,

— ņemot vērā ES tematiskās pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem, par bērnu tiesību veicināšanu un aizsardzību, par vardarbību pret sievietēm un meitenēm un par jebkādas pret viņām vērstas diskriminācijas apkarošanu,

— ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. un 4. punktu,

A. tā kā talibu Izglītības ministrija 2022. gada 21. marta paziņojumā pauda, ka "tā ir apņēmusies ievērot visu tās pilsoņu tiesības uz izglītību" un strādā pie tā, lai "izskautu visu veidu diskrimināciju";

B. tā kā Afganistānas *de facto* iestādes 2022. gada 15. janvārī apņēmās ļaut meitenēm atgriezties skolā visos līmeņos pēc jaunā mācību gada sākuma 2022. gada marta otrajā pusē;

C. tā kā meitenēm visā Afganistānā bija jāatgriežas skolā 2022. gada 23. martā; tā kā talibi uz nenoteiktu laiku ir pagarinājuši aizliegumu ļaut studentēm apmeklēt septīto un augstākas mācību klases, līdz viņi var izlemt, kādi formas tērpi ir vispiemērotākie meitenēm; tā kā tas liedz vidusskolas līmeņa izglītību vairāk nekā vienam miljonam meiteņu un ir visu bērnu pamattiesību uz izglītību pārkāpums, kā noteikts Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā;

D. tā kā Afganistāna ieņem pēdējo vietu globālajā sieviešu, miera un drošības indeksā, padarot to par visbīstamāko valsti sievietēm; tā kā saskaņā ar ANO īpašajām procedūrām talibu vadītāji mēģina izskaust sievietes un meitenes no sabiedriskās dzīves, izmantojot sistemātisku diskrimināciju un vardarbību dzimuma dēļ;

E. tā kā kopš valsts varas pārņemšanas 2021. gada 15. augustā talibi ir slēguši Sieviešu lietu ministriju un atjaunojuši bijušo Vieduma un tikumības ministriju; tā kā talibi *de facto* ir atcēluši visus iepriekš spēkā esošos tiesību aktus, tostarp tos, kas aizsargā sievietes, un ir stingri ierobežojuši tiesības uz miermīlīgu pulcēšanos, vārda brīvību un sieviešu tiesības uz darbu, izglītību un veselības aprūpi; tā kā Afganistānas Neatkarīgā cilvēktiesību komisija (*AIHRC*) ir slēgta, kopš talibi pārņēmuši varu;

F. tā kā saskaņā ar jaunu rīkojumu Afganistānas sievietēm nav atļauts pārvietoties vairāk nekā 45 jūdžu (72 km) attālumā no mājām bez tuva vīriešu dzimuma radinieka pavadības; tā kā šis rīkojums izriet no 2021. gada novembrī pieņemtā rīkojuma, ar kuru televīzijas raidorganizācijām tika aizliegts pārraidīt programmas, kurās iesaistītas sievietes;

G. tā kā ar spēku tiek apspiesti miermīlīgi protesti par sieviešu tiesībām Afganistānā; tā kā cilvēktiesību aizstāvji ir nolaupīti un nav sniegta nekāda informācija par viņu atrašanās vietu, neraugoties uz atkārtotiem lūgumiem viņus atbrīvot; tā kā personas, kas ir atbrīvotas no apcietinājuma, joprojām baidās par savu dzīvību;

H. tā kā katru dienu tiek ziņots par cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp arestiem, aizturēšanām, nolaupīšanām, spīdzināšanām, draudiem, izspiešanām, nogalināšanām bez tiesas sprieduma un uzbrukumiem cilvēktiesību aizstāvjiem un viņu ģimenes locekļiem; tā kā joprojām par šādiem pārkāpumiem nekāda atbildība nav paredzēta; tā kā tas īpaši skar sievietes cilvēktiesību aizstāves; tā kā īpaši ir skartas minoritāšu grupas, piemēram, hazareju kopiena;

I. tā kā nabadzība ir novedusi pie tā, ka afgāņu ģimenes organizē laulības un vāc ziedojumus meitu pūram un tā kā kopš aizlieguma īstenošanas meitenēm apmeklēt skolas Afganistānā ir palielinājies bērnu laulību skaits par 500 %; tā kā pirms tam, kad talibi pārņēma varu, 35 % meiteņu bija precējušās pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas un 9 % — pirms 15 gadu vecuma sasniegšanas;

J. tā kā Afganistānā ir viens no augstākajiem zīdaiņu mirstības rādītājiem pasaulē un tūkstošiem sieviešu katru gadu mirst no viegli novēršamiem ar grūtniecību saistītiem cēloņiem; tā kā sociālekonomiskā situācija, kas jau pirms talibu apvērsuma bija nestabila, *de facto* administrācijas un Covid-19 pandēmijas, smaga sausuma un skarbas ziemas ietekmē ir dramatiski pasliktinājusies;

K. tā kā humanitārā krīze Afganistānā ir viena no visstraujāk augošajām krīzēm pasaulē un nesamērīgi skar sievietes un meitenes; tā kā gandrīz 100 % Afganistānas sieviešu vadīto mājsaimniecību saskaras ar pārtikas trūkumu; tā kā talibu valdības ieviestā jaunā politika ir būtiski ietekmējusi sieviešu spēju pelnīt iztiku, vēl vairāk grūžot viņas nabadzībā, īpaši smagi ietekmējot daudzas sievietes, kuras ir mājsaimniecības galvas;

L. tā kā saskaņā ar Starptautiskās Migrācijas organizācijas 2022. gada marta ziņojumu 2021. gadā vairāk nekā 1,258 miljoni afgāņu pameta savu valsti — divreiz vairāk nekā iepriekšējos gados; tā kā tajā pašā laikā iekšzemē pārvietoto personu skaits, kas atgriežas savās mājās, ir trīskāršojies, 2021. gadā sasniedzot rekordlielu atgriešanos skaitu – 3,06 miljonus; tā kā visā reģionā gandrīz 5 miljoni afgāņu joprojām ir pārvietoti ārpus valsts, no kuriem 90 % atrodas Pakistānā un Irānā;

Ceturtdiena, 2022. gada 7. aprīlis

M. tā kā saskaņā ar ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos sniegto informāciju 35 % sieviešu un meiteņu, meklējot patvērumu kaimiņvalstīs Irānā un Pakistānā, ir ziņojušas, ka viņas jūtas nedrošas ar dzimumu saistītas vardarbības dēļ; tā kā tikai 70 % meiteņu ir uzņemtas skolās, bet attiecībā uz zēniem šāda daļa veido 92 %;

N. tā kā ES ir palielinājusi atbalstu iedzīvotājiem, uzsākot projektus vairāk nekā 268,3 miljonu EUR vērtībā, kas vērsti uz izglītības saglabāšanu, iztikas līdzekļu saglabāšanu un sabiedrības veselības aizsardzību; tā kā šie projekti ir daļa no kopējās ES atbalsta paketes 1 miljarda EUR apmērā, par kuru Komisija paziņoja 2021. gada oktobrī un kura ietver palīdzību bēgļiem, migrantiem un iekšzemē pārvietotām personām un atbalstu cilvēktiesību aizstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām;

O. tā kā saskaņā ar organizācijas "Reportieri bez robežām" sniegto informāciju Afganistānā ir slēgti 231 plašsaziņas līdzekļi, kas veido 40 % no visām plašsaziņas līdzekļu organizācijām; tā kā 80 % no 6 400 žurnālistiem, kuri zaudējuši darbu, ir sievietes; tā kā ir noteikti ierobežojumi, kas aizliedz vietējos un starptautiskos plašsaziņas līdzekļus, piemēram, *BBC*, bet žurnālisti ir arestēti, aizturēti un piekauti;

P. tā kā sankcijām pret organizācijām un personām, kas saistītas ar talibiem, nevajadzētu kavēt finanšu darījumus, kas saistīti ar humāno palīdzību un pamatpakalpojumu sniegšanu, ko veic nevalstiskās organizācijas (NVO);

Q. tā kā līdz 2021. gada 15. augustam bijušajā Afganistānas Republikā sievietes tika ieceltas augsta līmeņa amatos, bija, piemēram, parlamenta deputātes, ministres, tiesneses, gubernatores, juristes un vēstnieces; tā kā talibu spēki ir piespiedu kārtā atcēluši bijušās likumīgās valdības amatpersonas un nav iekļāvuši sievietes savā jaunajā neatzītajā *de facto* valdībā; tā kā šajās *de facto* iestādēs trūkst Afganistānas daudzveidīgās sabiedrības iekļaujošas pārstāvības;

R. tā kā izlūkošanas aģentūras ir brīdinājušas, ka Afganistāna nedrīkst kļūt par drošu patvērumu teroristu organizācijām,

1. pauž dziļas bažas par humanitāro un cilvēktiesību krīzi, kas Afganistānā ir sākusies kopš talibu īstenotā apvērsuma; atkārtoti pauž savu nelokāmo solidaritāti Afganistānas tautai un apņemšanos attiecībā uz to; uzsver, ka ir jāievēro pamattiesības un brīvības, kas iepriekšējos 20 gados tika piešķirtas Afganistānas tautai;

2. pauž nožēlu par to, ka sieviešu un meiteņu stāvoklis Afganistānā kopš talibu apvērsuma ir pastāvīgi pasliktinājies; nosoda talibu pastāvīgo koncentrēšanos uz sieviešu un meiteņu izskaušanas no sabiedriskās dzīves un viņu pamattiesību, tostarp tiesību uz izglītību, darbu, pārvietošanos un veselības aprūpi, liegšanu;

3. pauž visstingrāko nosodījumu par talibu lēmumu uz nenoteiktu laiku atlikt 6. klases meiteņu atgriešanos skolā, neraugoties uz viņu iepriekšējo apņemšanos ļaut ikvienam pilsonim piekļūt izglītībai; mudina talibus atcelt savus lēmumus un ierobežojumus, kas īpaši vērsti pret sievietēm un meitenēm, un atjaunot Sieviešu lietu ministrijas darbu;

4. uzsver, ka ES un tās dalībvalstis uzskata, ka izglītības pieejamība sievietēm un meitenēm ir būtisks nosacījums jebkādām turpmākām saistībām attiecībā uz *de facto* Afganistānas iestādēm;

5. aicina talibus pildīt savu apņemšanos nodrošināt tiesības uz izglītību visiem Afganistānas pilsoņiem, tostarp sievietēm un meitenēm;

6. pauž nožēlu par talibu represijām pret miermīlīgiem sieviešu tiesību protestiem Afganistānā; prasa nekavējoties atbrīvot sievieti policisti *Alia Azizi*, kura tika arestēta Herātā 2021. gada oktobrī, kā arī atbrīvot visus citus sieviešu tiesību aktīvistus, kas varētu būt ieslodzījumā, un pārtraukt šo aktīvistu iebiedēšanu un vajāšanu; aicina izbeigt aizskaršanu, draudus un uzbrukumus skolotājiem un studentiem;

7. aicina *de facto* iestādes garantēt visām sievietēm un meitenēm pilnas tiesības un piekļuvi reproduktīvās veselības aprūpei visā Afganistānā;

8. pauž nopietnas bažas par to, ka kopš talibu īstenotās varas pārņemšanas valstī sievietes un meitenes ir saskārušās ar paaugstinātu ekspluatācijas risku, tostarp risku, ka viņas tiks pārdotas piespiedu laulību, seksuālas izmantošanas un piespiedu darba nolūkā; nosoda ar dzimumu saistītu vardarbību un diskrimināciju;

9. aicina *de facto* Afganistānas iestādes izveidot iekļaujošu valdību, kurā sievietes būtu iesaistītas lēmumu pieņemšanas procesā visos līmeņos; uzstāj, ka ir jāizstrādā jauna ES stratēģija attiecībā uz Afganistānu, kas būtu pielāgota sieviešu un meiteņu situācijai, lai konkrēti veicinātu sieviešu tiesības un viņu līdzdalību sabiedriskajā dzīvē;

10. atgādina, ka ES ir stabila nostāja attiecībā uz jebkādām politiskām attiecībām ar talibiem, pamatojoties uz tematiskiem kritērijiem iesaistei, kuri ir balstīti uz principiem par cilvēktiesību ievērošanu attiecībā uz visiem un uz tiesiskumu; uzskata, ka kopš 2021. gada 15. augusta šo kritēriju ievērošana ir tikai pasliktinājusies, un šis apstāklis ir pret talibu valdības *de facto* atzīšanu;

11. atzinīgi vērtē ANO Rezolūciju Nr. 2626 (2022. gads), kas tika pieņemta 2022. gada 17. martā un ar kuru pagarināja ANO palīdzības misijas Afganistānā pilnvaras; aicina ES un tās dalībvalstis atbalstīt ģenerālsekretāra īpašā pārstāvja Afganistānā pilnvaras, tostarp sadarbojoties ar visiem attiecīgajiem Afganistānas dalībniekiem un ieinteresētajām personām, lai nodrošinātu skolu atvēršanu visām skolniecēm bez turpmākas kavēšanās;

12. pieņem zināšanai 2022. gada janvārī notikušās Oslo sarunas starp Eiropas un ASV amatpersonām un talibu delegāciju, kā arī to, ka ASV nesen atcēla Dohas sarunas, reaģējot uz talibu lēmumu neļaut meitenēm atgriezties skolās; uzsver, ka visās turpmākajās valsts līmeņa sarunās ar talibiem ir jāiesaista afgāņu sieviešu pārstāvji;

13. prasa ES un tās dalībvalstīm atbalstīt un aizsargāt visus tos, kas bēg no Afganistānas; atkārtoti uzsver nepieciešamību nodrošināt afgāņu sieviešu juristu, pilsoniskās sabiedrības līderu, mākslinieču, sportistu un citu neaizsargātu personu, jo īpaši to personu, kuru dzīvība ir apdraudēta, piemēram, *LGBTQI+* personu, statusu; atkārtoti aicina izveidot īpašu vīzu programmu, uzlabotas pārmitināšanas shēmas un efektīvu garantētu aizsardzību afgāņu bēgļiem;

14. uzsver, ka ir svarīgi risināt ar dzimumu saistītas vardarbības problēmu, ar ko saskaras Afganistānas sievietes un meitenes uzņēmējvalstīs, jo īpaši Irānā un Pakistānā, kā arī nodrošināt, ka viņas apmeklē skolu, piedalās darba tirgū un to, ka viņām ir pieejami veselības aprūpes pakalpojumi, tostarp garīgās veselības aprūpes pakalpojumi; atgādina, ka bēgļi un tie, kas atrodas tranzītā, ir īpaši pakļauti ar dzimumu saistītas vardarbības riskam; tādēļ aicina piešķirt lielāku finansējumu humānās palīdzības organizācijām un aģentūrām, kas veic aizsardzības pasākumus;

15. aicina valstis nekavējoties pārtraukt personu atgriešanu Afganistānā vai trešās valstīs, kurās pastāv risks, ka šīs personas varētu tikt atgrieztas Afganistānā; aicina cieši uzraudzīt Afganistānas valstspiederīgos, kuri jau ir atgriezti atpakaļ, jo īpaši bērnus;

16. nosoda to, ka aizvien pieaug ziņojumu skaits par etnisko un reliģisko minoritāšu nogalināšanu, vajāšanu un iebiedēšanu;

17. pauž dziļas bažas par to, ka talibi atkal sniedz drošu patvērumu teroristu grupējumiem; uzstāj, ka talibiem un Afganistānas *de facto* iestādēm ir jāpilda savas saistības terorisma apkarošanas jomā;

18. atgādina par savu norādījumu Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD) informēt Pakistānas vadību, ka tā ir atbildīga par drošību un stabilitāti Afganistānā un ka tai ir jāizmanto sava ietekme uz talibiem, lai sasniegtu šos mērķus, tostarp nodrošinot pamata cilvēktiesības Afganistānas sievietēm un meitenēm;

19. atkārtoti apliecina, ka ES šajā sakarībā ir jāstiprina sadarbība ar Vidusāzijas valstīm un jāveicina to konstruktīva praktiskā loma bēgļu no Afganistānas izmitināšanā; uzsver, ka šī sadarbība nedrīkstētu apdraudēt ES pamatvērtību un tiesiskuma aizsardzību;

20. uzsver, ka, kamēr turpināsies humanitārā katastrofa, sieviešu un meiteņu atbrīvošana joprojām nebūs iespējama; mudina ES un tās dalībvalstis pievērsties pašreizējās humanitārās krīzes cēloņiem, darot visu iespējamo, lai palielinātu humāno palīdzību, ievērotu dzimumu līdztiesības pieeju, atjaunotu likviditāti un saglabātu sociālos pamatpakalpojumus; aicina atcelt Afganistānas līdzekļu iesaldēšanu un palielināt finansiālo atbalstu tādām programmām kā Komisijas Starptautisko partnerattiecību ģenerāldirektorāta palīdzība (*DG INTPA*), kas koncentrējas uz pamatvajadzībām un iztikas līdzekļiem, un Pasaules Bankas Afganistānas Rekonstrukcijas trasta fondam; uzsver, ka humānās palīdzības finansējums būtu jādara pieejams ar funkcionējošas banku sistēmas starpniecību un elastīgi jānodrošina uzticamām NVO un kopienu organizācijām, kas darbojas Afganistānā, tostarp vietējām sieviešu organizācijām;

21. ņem vērā atjaunoto ES delegācijas klātbūtni uz vietas Kabulā, lai koordinētu humāno palīdzību un uzraudzītu humanitāro situāciju; stingri uzsver, ka tas nenozīmē, ka ES atzīst talibu režīmu;

22. pauž nožēlu par to, ka 2022. gada 31. martā starptautiskie līdzekļu devēji, tostarp ES un tās dalībvalstis, apsolīja tikai 2,44 miljardus USD ANO aicinājumam 4,4 miljardu USD apmērā tās 2022. gada humānās palīdzības reaģēšanas plānam par humāno palīdzību Afganistānā; mudina Komisiju piešķirt pienācīgus un īpašus līdzekļus sieviešu tiesību programmām un projektiem un īstenot tos kā daļu no visaptverošas un ilgtermiņa apņemšanās atbalstīt cilvēktiesības un sieviešu tiesības Afganistānā;

23. uzstāj, ka ir vajadzīga neierobežota piekļuve humānajai palīdzībai, lai nodrošinātu, ka piešķirtie līdzekļi patiešām nonāk pie personām, kam tā paredzēta; mudina ES un tās dalībvalstis attiecīgi pārskatīt un pielāgot pašreizējos pasākumus; atgādina, ka humānajai palīdzībai jābūt neitrālai, objektīvai, humānai un neatkarīgai un uz to nekad nevajadzētu attiecināt nekādus priekšnoteikumus; aicina Padomi, Komisiju un EĀDD konsekventi paust vēstījumu, ka humānās palīdzības sniegšana nav atkarīga no Padomes pieciem kritērijiem attiecībā uz sadarbību ar talibiem;

24. aicina ES un tās dalībvalstis, ņemot vērā ANO augsta līmeņa līdzekļu devēju pasākumu par atbalstu humānās palīdzības sniegšanai Afganistānā, kas notika 2022. gada 31. martā, veikt turpmākus pasākumus, lai humāno palīdzību padarītu pārredzamāku un efektīvāku; tādēļ uzskata, ka ir būtiski nodrošināt humānās palīdzības finansējuma pieejamību, izmantojot funkcionālu banku sistēmu, lai nodrošinātu līdzekļus uzticamām NVO, kas darbojas valstī;

25. atzinīgi vērtē to meiteņu un sieviešu drosmi, kuras piedalās protestos; aicina EĀDD un Komisiju sadarboties ar Afganistānas *de facto* iestādēm, lai pieprasītu izpaust to sieviešu tiesību aktīvistu atrašanās vietu, kas tiek uzskatīti par ieslodzītiem un pazudušiem, un aicināt viņus nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot šīs personas; prasa talibiem nekavējoties pārtraukt šādu patvaļīgas vajāšanas praksi bez tiesas nolēmuma un nodrošināt miermīlīgas pulcēšanās un vārda brīvību;

26. aicina ES un tās dalībvalstis palielināt atbalstu sieviešu tiesību aktīvistiem Afganistānā un pilnībā īstenot ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem, tostarp nodrošinot saukšanu pie atbildības par pārkāpumiem, izmantojot privātu un publisku aizstāvību konkrētās lietās;

27. prasa jaunajam īpašajam referentam par cilvēktiesību stāvokli Afganistānā nodrošināt pietiekamus līdzekļus, speciālās zināšanas un diplomātisko atbalstu, lai viņš varētu pildīt savas pilnvaras; aicina ANO Cilvēktiesību padomi izveidot neatkarīgu starptautisku izmeklēšanas komisiju ar daudzgadu pilnvarām un pietiekamiem resursiem, lai dokumentētu, ziņotu un vāktu pierādījumus par pārkāpumiem, tostarp sieviešu tiesību pārkāpumiem;

28. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidots Afganistānas sieviešu līderu forums; aicina Komisiju un EĀDD veicināt pirmās starptautiskās Afganistānas sieviešu konferences organizēšanu, lai viņu viedoklis tiktu uzklausīts Afganistānā un starptautiskā mērogā, atjaunotu sieviešu tīklus un iekļaujošākā veidā atbalstītu Afganistānas sieviešu līderu foruma darbu; atbalsta Afganistānas trimdas tiešsaistes universitātes izveidi ar ES finansiālu palīdzību;

29. aicina Afganistānas parlamenta deputātus, bijušos valdības ierēdņus un pilsoniskās sabiedrības aktīvistus, jo īpaši 2021. gada Saharova balvas par domas brīvību finālistus, aktīvi sadarboties ar Eiropas Parlamenta Delegāciju attiecībām ar Afganistānu, attiecīgajām komitejām un citām struktūrām, lai nodrošinātu, ka ES politika Afganistānas atbalstam atbilst Afganistānas tautas vajadzībām;

30. atbalsta Afganistānas pilsoniskās sabiedrības, jo īpaši Eiropas Parlamenta Afganistānas sieviešu dienu dalībnieku, aicinājumu saukt pie atbildības Afganistānas *de facto* iestādes par iepriekšējiem noziegumiem un neaizmirst par viņu zvērībām;

31. uzdod priekšsēdētājai nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, Afgāņu Nacionālās Asamblejas locekļiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomei un Talibu politiskajam birojam Dohā.